

Pacific Herald

Nr 31

Parkland, Washington, 4de August 1903.

15de Aarg.

Haand paa ploven.

Fredelig staar jeg haand paa ploven,
Fremad saa i Jesu navn.
Gi tilbage, nei mod oven
Bil jeg se foruden javn.
Mit haad bag mig jeg forlader:
Guds og hjem og ven og fader,
Mit igjen jeg faar der oven
tusenfold — kun haand paa ploven!

Biskop er det tungt at v'ole,
Lidhalsen er saa bred;
Men med Jesus for mit sie,
Jeg hver modstand pløier ned.
Thi er troen ei en jeler?
Mon ei Jesus kronen er?
Jungen lan for den, der døden
Gaar og dørfes — haand paa ploven!

Hilf i natten stormen høiner,
Jesus staar paa bølgerind,
Bister Peter og han triner
Ned fra flid med fredelig sind.
Og saalange troen varer,
Træder han paa is og farer.
Storm og stum der er paa boven.
Troen bærer! — haand paa ploven!

Mit haad vil i tro fuldbringe,
Følger jennebørnens art,
Er saa bittejmaat og ringe,
Bølser op saa underbart.
Ud af frøet blir en palm,
Og der graad blir syndsalme.
Bibelskaren blir foroven,
Den har lært mig; haand paa ploven!
Fra hav og havn.

Lærdomme af Guds ord og fra livet.

Et. 55, 1: „Nu vel, alle I, som tørster, kommer til vandene, og I, som ingen penge har! Kommer, kjøber og æder, ja kommer, kjøber uden penge og uden betaling vin og mælk!“
Hvem taler Herren til med disse ord?

Ordene blev først talt til Israels børn i den babyloniske landsflygtighed; men som alle Guds ord, er ogsaa dette talt til alle folk til alle tider.

Det idealistiske folk havde været uheldigt mod Herren, derfor førte han dem i sin fanger til Babylon, for at de skulde straffes og bringes til bød og bebring.

Og nu var den dybeste og hjerteligste længsel kommen over dem, isaer mangt et hjerte raabte og klagede: „Se Herre, at jeg er i trængsel! Det gjæter i mit indre, mit hjerte raander sig i mit bryst; thi jeg har været jensfridig.“

Træffende skildrer jangeren folks tilstand, naar han siger: „Bed Babylons floder, der sad vi og grød, naar vi kom Sion hvi. Paa vishjerne hængte vi vore harper; thi der forlangte vore fangedogtere sange af os, vore plager glæde: 'Singer for os af Sions sange.'“ Overledes skulde vi sange Herrens sang paa fremmed grund?“

Denne Israels nød bragte længsel. Det var især tre ting, de længted efter. Først længted de efter frihed fra det babyloniske aag, dernæst efter templet og gudstjenesten i Jerusalem, og tilslut det, som især dybest i deres hjertter: længselen efter at være forjone med sin Gud, som de havde saa gruelig fortørnet.

Til dette forsmægtende Israel raaber Herren gennem profeten Esajas: „Nu vel, alle I, som tørster, kommer til vandene!“

Deres tørst skulde læstes, deres længsel stilles. De skulde igjen løses ud af fangenløbet, atter saa komme tilbage til helligdommen, og de skulde glæde sig ved, at Messias kommer for at gjøre dem delagtige i den evige velskønsel hos Gud.

Ogsaa vi er besværet af en tørst, og den er især som Israels. Vi er i ulændighed som Israel; thi „Ann en liden hund vi ere her tilhuse, Paa jorden snart er af vor vandring endt.“

Og mens vi er her tilhuse, holdes vi i fangenløbet af vort onde kjød, som skrifter os til synd; thi hvor ofte maa vi ikke med Paulus klage: „Det gode, som jeg vil, det gjør jeg ikke, og det onde, som jeg ikke vil, det gjør jeg, hvor vil fri mig fra dette dødens legeme.“ Derfor længes vi efter befrielse fra synden. Men vi længes ogsaa efter Guds ord og Guds hus; thi naar vi fristes til at forsamme Guds hus og Herrens ord, da er det vort onde kjød, som er ophav til denne fristelse; thi efter aandens længes vi efter Herrens hus og har lyst til hans ord.

Men lad os nu stille denne tørst, for sie, mens vi har anledning dertil. Snart kunde anledningen tages fra os.

Udentil havde Israels børn ofte følt, at det var tungt at gaa til templet og biooane gudstjenesten der. I det varme, solrige land var det bløjselig ofte meget behageligere at bli sidende i skyggen af palmetræerne, end at gaa til templet. Men nu, da de var afvikte fra helligdommen, længted de efter den, ja de grød i sorg over ikke længere at kunne bede i Sions tempel. Nu først forstod de betydningen af Davids ord: „Hvor deilige er dine boligter, Herre, herskarenes Gud. Min sjæl længes, ja vansmagter af længsel efter Herrens forgaard.“ Lad os takke Gud for hans ord, for hans tros og lad os benytte dem begge til vor sjæls trost og vedervørgelse.

Men der er en trost, som ligger dybt nede paa hjerte bunden hos ethvert menneske, enten han er sig det bevidst eller ei, og det er længselen efter atter at kunne forenes med sin Gud.

Sjælen er et pust fra Guds egen mund, og derfor vil dens tilværelse vedvare i evighed. Men netop derfor er ogsaa sjælen fredløs, indtil den atter holder i Guds kjærligheds favn hvorfra den ved synden har revet sig løs.

Denne tørst og længsel vil Gud stille, siger han i sit ord.

„Kom nu til vandene“ — de er for eder. Naadens vand er tilstrømt eder. O, hvor trænger vi ikke til denne læstende dril!

Det fortæller om dem, som forvilder sig i ætteren, og hvis vandforraad saaledes slipper op, at de tilslut blir tøjsede, ja de blir helt uvirtuelle.

Det sker noget lignende med dem, som ikke faar sin tørst efter forsoning stillet, de blir ogsaa paa sit vis uvirtuelle, de gaar i fortoillelse.

Men naadens tilde, som udbøder fra Jesu aadne side og hans gjenrengvarede hænder, er dog middelet mod denne tørst.

„Thi Jesu Kristi, hans Søn, blev renset os fra al synd.“

Dette læste er til dem, som ingen penge har, det er til dem, som ingen fortjeneste kan fremvise. Det er en fri naadegave.

Men det slukker ikke blot tørsten og saaledes afhjælper en bestemt trang; men det belanger ogsaa sjælen en bestemt nydelse. Derfor hedder det:

„Kommer, kjøber og æder, ja kommer, kjøber uden penge og uden betaling vin og mælk!“

Den kristne har vel tunge stunder og dybe anfægtelser; men er der nogen, som i sit hjerte er virkelig lykkelig, saa er det den kristne.

Biskop kan de kristne ikke altid høre sin glæde saaledes tilstue, som verden. Han gjør ikke fra megen stol og lavm; men ligesom de stille vand er de dybeste, saaledes er ogsaa den stille glæden største, ja den mest virkelige glæde. Og naar vi kan faa alt dette frit, hvor skulde vi ikke da løbe til!

—ib.—

Den syvende bøn: „Men frels os fra det onde.“

Referat ved forbømsdet i Sacred Court, Minn., 2de til 25de maj 1903.

af pastor W. C. Waller.

(Fortættelse.)

Vi gaar nu over til de eneste kjæfter, som vi i denne bøn beder om befrielse

indene — de 54, for
7da er tilværelse
af alle 11, for

ii, 109, 1

dje fro, og kommer da først til endt
paa sig selv. Herhen hører
a) Lygdom og legemsfaglighed. Det
beder i vor bibelskristne: "Saaledes
som lygden ind i verden, og ved lyg-
den som sorg og lygdom og død.
Svunden er ansag til lygdom. Døds
vi ikke lyg, da var et. I der ikke lyg.
Thi det hedder om Adam og Eva i pa-
radis, at bygge og uskyldige og tjen-
te hverken lyg eller sorg eller lygdom
eller død."

Men Gud har gjort os oprettning i
Kristus Jesus. "Og, som er rig paa
barmhjertighed, har foreværet sin flok-
ke kjærlighed, med hvilken han elsked
os, gjort os, da vi endog var onde i
overtrædelser, liksom med Kristus, og
med ham oprettet os og sat os i him-
melen i Kristus Jesus." Denne op-
rettning gælder ogsaa legemet; ja, det
er til en Guds bølge i os.
Og de lygdomme vi maa være paa, og
som har sin dybeste årsag i lygden,
har Gud afskåret fra det, som er van-
delsigt, og indøst til en anden og be-
dret brugt de disse os og andre til ne-
gative lidelse for forbedelse. Men
at mens lygdom og legemsfaglighed er
under, vi lider Gud barmhjertig og let os
fra, venter Gud dem til det gode for
at holde os til, at vi ikke skal dø og
evig sandhed. "Alle ting tjener dem
til gode, som elsker Gud." Derfor taler
vi ogsaa for lygdom og siger:

"Hvortil med vor mund og hjerte,
Vi vil er den sandhed,
Blodet bermed af vor smerte:
Thi og fra din naade i os
Røstet, du os har betød
Til det gode i evig tid."

Det, vi er alle lidende og lidende,
gjennem lygdom og legemsfaglighed at
komme sig frem til en sandere frelse-
ning som vort barmhjertige Gud,
Sjævelen vil til det gode. Vi
kommer i tillid og anerkendelse, som
mere, som mere mindre. Saaledes taler
vi til os og siger: Er det muligt, at
du kan være Gud? Hver dag, når
han staae dig som barmhjertig? Har du
hans barm, maatte du vel se dig frem
for de naturlige røde beviser for sand-
hedens til. Det, disse lygdomme, som du
har begaaet, er for mange og store. Det er
dærlig tro, det med din i det gode;
den er kun indbyrdes, uden i virkelig
indbyrdes. Og en sand Gud over
dig som en vacker og human Gud,
Saaledes har legemets lidelse med sig,
og det lyg, som du vil stude
de gaa under i dem, fortæller med lo-

gum og sjæl. Det blir et Guds mere
med Hæderens lidelse for os som
saa tung og vanskelig: vi magter den
ikke.

Men det os — og det er dette, Gud
vil gøre os frem til, naar han tillader,
at vi kan edes prøve —, at vi, som de
der selv lader fornuft, kan rette vort
blik paa ham, der engang er gaaet ind
i hellighedens og har bragt en evig
forbedelse. Naar vi paa vor pil-
grimsfærd ofte er misnøddige og for-
søgte og usikre til at taale med
Derren paa grund af verdens besvær-
ligheder, som er det, fordi vi ikke er saa
ledes sterke i ham og i hans vordes
kraft, som vi burde, men for en væ-
sentlig del stoler paa egen dyds styrke.
Gud man derfor gøre sine, hvem han
og saa vil berede til et bedre og mere
vellykket og lykkeligt, gennem lygdom
og afvendt lidelse, som han maatte en
afslang og et, i et til loets selv. H-
te vil tjener, — det er, at de helt
vækker os af menneskelig hjælp og
med en helhjertet tro og fortroelse
tæller sig over paa Guds sterke, albrig-
stige lidelse naade. Og vi har tillid
Gud, at han, naar vi vil holde os for
ans den menneskelige lidelse, som
os — som mere gennem troens
døds og paa sandhed omhænge han —
lid, som man mere glad og tilfreds
lyg r:

"Var Gud alene jeg havde sat mig
til,
Hans ord det troe gjør hjælp i rest
til,"
og har man gjør mere alvor af dette:
„Mit liv og død, mit liv og død
Hjel"
Og andet mere, som du mig under
del,
Stal ofret være dig, Gud Jomann
et."

Det lyder i Guds barmhjertig: "Vi vil
til troen del, mens den er nærvæ-
rende, til at være til naade, men til
bedøvelse; men siden glæde den dem, som
serer gode, uskyldigheds sølge sangt"
(Gedr. 12, 11). Ved os nu sætte det
effektive, at det liv var helt som en
stad leg, idet gode dage. Det skal en
de i os til at være gode dage. De
gjerne, i mi i verden lærer at gøre Gud,
som under i mere lidelse som
føre for at glemme ham.

Men Gud hører ofte de kristnes bøn-
ner og saa paa den naade, at han helt
og selv berede tjener den lygdom og
andre lidelse. Han tar løst og
anden pligt og naturlige kræfter tjener
vort maal. Det ofte gir han naar hel-

bredelse. Og i denne forbindelse kan
vi merke os, at ligesom Gud „lar sin
selv opgaa over onde og gode og lar det
regne over retfærdige og uretfærdige,"
saa lar han ogsaa de onde og uretfær-
dige beredes, ikke blot de gode og ret-
færdige. Men for det første har vi
der en lignende forstjel at merke os
som i den tredje bøn, hvor det hedder:
„Gud gir vel ogsaa de onde mennesker
dit daglige brød, om end de ikke beder;
men vi beder her, at han vil gi os den
forstand, at vi maa viselig stude, at
det brød, som vi fødes med, gives os
af Gud, og at vi maa være Gud tak-
nemlige for saa stor en velgjerning." Som
kristne erkjender vi ogsaa, at læ-
gepleie er af Gud, og at vi maa takke
ham for den. De onde erkjender ikke
dette, skjønt de ogsaa faar nytte deraf.
Slykten blir dog for de kristnes vedkom-
mende meget større; thi de gaaes og
saa i aandelig henseende, idet de læ-
rer at takke for den erhøjede helbredelse
og føler sig opmuntrede til at vise den
herrens Jesu Kristi levendegjørende li-
delse og døds kraft i en sand helig-
gjørelse.

Jeg vil tillade mig at pege paa en
retning, som er oppe i tiden og ser
at være først paa sine steder. De som
hjelper den, er især de som vilde i
tætte med de onde og uretfærdige, som
de ikke erkjender, at lægepleie, som
den forstjæles i verden, er af Gud, el-
ler at de har takke for den; de søger
som som Røvelig og forbarmelsesbar-
de. I almindelighed er et og andet fore-
faldt, som først lyder paa, at de ikke
sænderlig tror paa sin egen sag. Blant
eksempler her paa kan nævnes, at D.
W. is eget hudsfolk, hustru og datter end-
og, har begyret sig af almindelig læ-
gepleie. Og i det ene tilfælde i hustru-
sald, skal det ha været paa hans. Do-
wies, egen anbefaling. Det maatte
da være — om alt forresten var, som
det burde —, at D. W. nærm se til,
når den fornødne tillid til hans dyg-
tighed til paa misfælske maade at stas-
te helbredelse. Men at den bevægtelse,
som udgaaer fra hans „Fon", til gode
kan henføres til nogen god lidelse, ter
bedst sees deraf, at den ikke er en be-
stjælt af saligførelsens orden, som
den er nedlagt i Guds ord. Den lærer
f. eks., at et menneske retfærdiggjøres
ved troen uden lovens gjerninger, har
været eksempel som falsk og falskefor-
barmende — været kaldt en forbandet
lære. Barmhjertigheden forstjæles m. m.
Og skjønt disse folk alligevel gjør gjæl-

denbe, at de alene fortjender det fulde
evangelium, men det fra kristeligt hold
hævedes: et saa afslumpet, forvængt
og lemlæst evangelium vil vi bede
Gud om at bevare os for. Deres ober-
maade fjævelsje omgang med Guds
ord skalde være nok til, at vi luthera-
nere holdt os fjernt fra den hele ret-
ning.

Som væsentlige grunde, hvorfor saa
mange af vore led falder i de snarer,
som „Demiettes", Christian Scien-
tists" o. a. opstiller, kan nævnes: Vi
har nok saa gennemgaaende en vis
ærefrygt for alt, der giver sig ud for
kristendom; vi har ikke saaledes, som vi
burde, lært at prøve aanderne, om de
er af Gud. Det skorter os paa kriste-
lig selvsændighed; vi overtaler saa let
til det, som er galt, saa vanskelig til
det, som er ret og til gavn for os selv
og andre; og der er betydelige rester
igjen af aarhundreders vildfarelser,
overtro og andet mere. Forsøgerne
finder saaledes sine tilhæningspunkt-
ter. Og filosofisk har vi, som de
kristne overalt, vor andel af den gamle
aldam: tjaudet hos os er stærkt, og den
onde sinde vil ikke lade os i fred. Ja
den retter jærlig sine angreb mod lu-
theranerne og bruger derfor dem de
mest trætte kunngjøre. Nofaa beteg-
nende var det f. eks., at D. W., da han
sagtes at træde med et almindeligt an-
rald paa de bestaaende infesamfund,
skal ha sagt: I'll smash into Luther-
anism first.

Men hvad det angaar, at Guds kre-
te som saadan skal kunne vise andere,
naar hans riges sag kræver det, da har
Luther ubestemt sig derom paa følgende
maade: "Efterdi evangeliet nu er ud-
bredt, er det ikke fornødent at gjøre
tegn ligesom paa apostlernes tid; men
naar verden skalde kræve det, og man
vilde ængste og plage evangeliet, da
maatte vi ogsaa til med det og maatte
gjøre tegn, førend vi lad evangeliet lo-
st og undertrykkes for os." Og saa
fortæller han: „I aandelig henseende
sker det dog daglig, at de troende ved
Jesu ord's magt kan udbride bjævel,
idet de bringer andre til en sand om-
vendelse, at de selv, naar de tar ved
tro n, kan begynde at tale med andre
tunger, nye tunger, o. s. v."

Naar vi lader hjælps krefter være
hovedsag og det, som alt maa under-
ordnes og tjene, eller ogsaa undlades,
da skal vi fri af saa mange sjæle. Vi
vil f. eks. ikke ønske os en undergjø-
de tro, der ikke holder paa den saliggjø-

rende tro, men er skilt fra dem. Vistnok er der en grisen af Gud i hans magt, men ikke i hans frelsende tjærlighed, i henhold til Matt. 7, 22: "Mange skal sige til mig paa hin dag: Herrel Herrel! Har vi ikke profeteret ved dit navn, og har vi ikke uddrevet djæble ved dit navn, og har vi ikke gjort mange kraftige gerninger ved dit navn? Og da vil jeg besjende for dem: Jeg kendte eder aldrig; viger bort fra mig, I som besitter eder paa uret!"

Og er dette noget, vi maa bede Gud bevare os for — disse udbredte ved Guds magt, men selv gaa fortabte —, da man vi end mere b. de ham bevare os for at ville disse undere ved djævelens magt eller paa nogen maade staa i ledtog med dem, som maatte se sig i stand til dette. Der er i Kristens eksempler paa saadant. De ægyptiske troldmænd, hvis undere havde lighed med dem, som Moses paa Guds befaling udsjete, er et eksempel. Og i 2 Tesf. 2, hvor der tales om Antikristen, hedder det i v. 9: "Hvis tilkommelse sker efter Satans kraftige virken med al Lognens magt og tegn og underlige gerninger."

For os er det ikke m. ft magtpaaliggende at afgjøre, hvorvidt disse og hine virkelig gjør undere eller ikke; men vi bør det være os magtpaaliggende at prøve os selv, om de er af Gud. Er de ikke af Gud — og det ser bedst af deres stilling til hans ord —, da er regelen klar: Vi skal intet samfoem ha med saadanne.

Men det var langt fra, at vi for deres skyld, som maatte indbringe loode dette og hint, eller for djævelens skyld, som er en usjenk kunstner og efterligner selve Guds gerninger, skulde lade os bevæge til at opgive nogen Guds gave. Vi træger ikke en god mynd, fordi der er megen falsk mynd i omkøb; men dette gjør vi: vi ser nøiere paa mynsthykkerne og forviser os om, hvorvidt de har den rette klang. Som Lissa skal vi være disse paa, at vi saafremt vi tror, skal være i stand til at gjøre de tegn, som Gud finder er nødvendige for si. lens vel og sandhedens bevarelse. O, saa dette er noget, vi udbejder os hos Gud, naar trængslerne maatte gjøre det fornødent. Dog — hvem af os vil sige, at vi med de kræfter, som den almindelige naade forleener, har modstaaet indtil blodet dem, som vil frarøfte os de frelsende sandheder? Men saa disse skal vi vist haad være, at

vi tror, at om de kræfter, som den almindelige naade forleener, ikke var nok til sandhedens forførs, da vilde de Gud forleene os sin overordentlige naades kræfter, om vi bad ham derom. Og saa dette er et middel, som Gud har i forberedelse, og hvorved han vil komme sin betragtede liste til udførelse, om det findes fornødent.

(Fortsættelse.)

Nig vil jeg bli.

Efter

H. Vollmar.

Fjerde kapitel.

Fortsættelse.

Titler blev længe, meget længe. Kanste han ikke havde saet udført sit erende? Kanste flere havde saet sig om dette og var kommet ham i forkjæbet.

Dag, den, der ventte paa en god ting, ventte ikke for længe!

Det blev middag, eftermiddag — Titler kom ikke. En uslygkelig angst begyndte at trænge sig ind i Hans' brystlige barn. Kanste Titler var bli søg, faldt og brustet benet, røvet paa gaden —! Han maatte ud for at søge ham, — men hvorhen? Hotelværelset var ikke hjemme og havde i orde, for han gik, befalet Hans at staa trolig paa sin post, til han kom hjem igjen. Hans kunde og turde ikke paa nogensteds hen nu paa denne travle tid, da aftrængene kom, og mange uerterende kunde ventis.

Det blev aften. Nu var han færdig. En uslygkelig maatte være det. Af alle muligheder, som Hans tænkte sig, var der dog en, som han ikke kom paa, at Titler kunde være en bedrager! Hans næred ingen tvivl om sin vens trof. Hans havde pinet, sporet, trasket, list naaget, arbeidet og stridt for disse penge! Men han havde været en ærlig mand. Den helige ære, ærlighed, havde han i blodet fra faderhølet. Den kendte ikke uretighed og bedrog; han vilde ha hadet sig selv for sig; derfor søgte han ikke at mistænke andre for noget saa lavt.

Skellneren var saa bleg idag. Hvad gik der af ham; ja, hvor havde hænder skald og rystet! Se, hvor han gjorde alt bagvendt. En rejsende talte herom sagte med en anden, desuden lidt høiere, saa andre hørte det. Hans hørte det og forskød hovedet, tog sig sammen,

holdt sig fast og rolig, mens en rødsende angst bredt i hans indre og tog blodet vilde om i alle ledemod og lemmer. — Hans fod i døren og stred ud i den dunkle nat. Titler maatte jo komme engang, ja, det var ikke muligt andet: Titler maatte jo komme. Og saa sig tænkte frem: Hvad, om han nu ikke kom? Hvad saa? Den herre spurgte maalt fulgte intet svar. Sligt noget var umuligt at tænke sig. Og dog

Og han tænkte sig om eller turde betragte noget menneske sin søgt. Han havde ingen fortrolige i byen; der var intet liv i hele hovedstaden, der end, hvor meget han havde sparet sammen i disse ti aar. Han havde været misfælsk mod enhver; kun Titler —.

For at udføre — han maatte dog vel komme tilbage. — Det var allerede langt over midnat, da hvidmorgen kom hjem og fandt sin kistens færd. Stigblev styret Hans ham imøde. "Der De kanste opsig Titler og vist ham borte?" raabte Hans, der pludselig fik en indskydelse.

"Ja," svarte hotelieren forundret. "Ved ikke De det? Jeg skulde fortælle om gjort det; thi den stungel bedrog mig. Igaa jaget jeg ham og an ham det raad, at han aldrig mere skulde la sig se for mine sine. Men hvad jeller Dem, Hans? De ser ja saa bleg ud, som om De var et lig!"

"Titler borte! og en tyv?" raabte Hans frem fra sit holtskabs bryst.

"Har han behøvet opisa Dem?" spurgte husbonden beklagende.

"Jeg er fortabt," streg Hans midt i udbrud. "Der rødt, rødt! Har Titler læst paa sig af Dem?"

Hans kunde ikke svare. Han stirrede vilde paa sin h. ere. — "Det gjer mig m get ondt, Hans!" sa han, "jatten ser De saa opildst ud; hvargen saa De fortælle mig d. t. helse."

"Jeg vil og maa til politiet! Raad Hans endelig."

"Det kan aldeles ikke hjælpe Dem. Titler vilde tidlig i morgen? — Intet paa alle de tren og dampstier, der er gaat i dagens løb; — naar og hvor vil man nuat kunne finde ham — en saa hurtigbrevet skul, som han var. Saa ind og tog Dem, saa skal jeg hjælpe Dem i morgen, om noget kan gjer. Gud naad og verten gik efter at ha staaet døren.

Gud naad! Har dette en ord var for Hans? Han led især, som ingen kan sildre. Jugen blaud sit hand slut,

DRS. ROBERTS, DORRUM AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Work a Specialty

156 Pacific Ave. Tel. Red 490
TACOMA W

Student-Supplies

OF

ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

225 Pac. Ave. Tacoma, Wash

J. M. Arntson,

North Sagferry.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saa som Skjæber, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall

LACOMA, WASH

Lutherist Pilgrim-Dusk

No. 8 State St., New York

Består af alle de bedste og billigste Artikler
for Hjemmet og den offentlige

Kristelig Beredning for Indvandrere
og andre Rejsende.

Sælger: G. Petersen, Emigrantmissionær,
træffet i Pilgrim-Dusk og
saa Emigrantens til med
Roud og Doud.

Post, 1000 Broadway, New York
Litho Street, New York

Skandinavisk Boghandel.

Et stort udvalg af Bøger, Selskabsbøger, Billeder, Romancer og Kuffer, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel.

Ordres pr. Post ekspedieres hurtig.

VISSELL & ECKBERG,

Stationers & Bøgerhænder

1808 Pacific Ave.

han nærmed sig alle engang fænger. Først sad han en lang tid ganske stille og tænkte. Han kunde tænke sig alle de andre sig. Det var, som blodet var stillet i hans ører. Ord var det som om han ud af vinden. Han gik at alt var som forandret fra i går morges. Det gik nu ud dag. Blodet sig som han til brødet: det var fremtidens, og det var hans livs lys og fremtids gløde havde var sorte.

Forgjæves havde han arbejdet og sparet — forgjæves — forgjæves.

En hurtig solstige fangede ham. Han sprang omkring på sit værelse, han havde hovedet hævet i væggen, han slog med hænderne i bordet — han led ham ud på gaden for at gribe fristen; — en stund efter smag han sig ind i det store lys, dissende med af sød, men som det er som et søt i hjertet.

Dans var første mand på sin dialekt om morgenen, da man begynder at tale på sig i det store. Det var det i hovedet; det var det i hele legemet i et øjeblik; det brændte ham overalt som en ild. — Det var som til ham og smagte ham deltagende om, hvor meget Titler havde debrat ham for.

„For alt, hvad jeg elskede,“ svarede Hans næppe hørlig.

„Var det i penge eller værdipapirer?“
„Vest værdipapirer.“

„Men da De kiggede ved mit navn og nummer på dialekt, som skal jeg hjælpe Dem med anmeldelse og overføring, som ingen tjener det.“

Men dans var som fortumlet, at han som godt som intet huskede, ja, han kunde ikke tænke mere. Fødderne vilde ikke bære ham. Pludselig faldt han om og bevidstløs.

En læge blev hentet. Efter en kort undersøgelse sendte han sig hjem.

„Det skulle mig være det første i min livs liv!“
„På en anden måde,“
hævede han, „som skal vi som ham ind på den hospital!“

F. r. [et. l. f.]

Vort arbejdsfelt.

Ordination.

On the Theol. S. B. Hustvedt was ordained a minister of the Gospel Sunday evening, July 23rd, in the church over which he will have charge, namely the St. Paul's English Evangelical

Lutheran Church of Oakland, California

Rev. E. M. Steinarud of San Francisco performed the solemn act, upon request by the district president, Rev. L. C. Foss assisted by the pastors Lauritz Carlson and O. Grønberg of San Francisco, P. N. M. Carlsen and W. A. Larson of Oakland, and C. J. O. Nielson of Hayward. The Ordination was conducted in accordance with an English form for ordination and installation prepared by the late Dr. A. Graebner of St. Louis, Mo. The liturgical part of the ceremony was conducted according to "The Order of Morning Service" as found in our "Christian Hymns". This is the first ordination in the history of the Norwegian Synod conducted in the English language, and this very solemn and impressive service was held in the first English Lutheran church edifice erected in the Synod.

Mr. Hustvedt's autobiography is as follows: "Sigurd Bernhard Hustvedt, a son of Halvor B. Hustvedt and wife Anna Marie, nee Reque, was born in Northwood, Iowa, on the 23th of March, 1882. The greater part of his life has been spent in Decorah, Iowa. In 1896 he entered Luther College. Upon graduating from Luther College in 1901 he began the study of theology at Luther Seminary, Hamline, Minn. From the 20th of May until the 6th of June, 1905, he passed the final examinations required for ordination to the ministry. He has accepted a call from St. Paul's Eng. Ev. Luth. Church of Oakland, Cal., and is not conscious of having used any forbidden means to attain the clerical office.

"On this solemn occasion he gives thanks to God, whose mercy and love has led him on and comforted him. His heart turns also with gratitude to his dear parents to whom he owes so much, to his teachers, and to the many others who have kindly befriended him. It is with a feeling of his own weakness and unworthiness that he implores the

Almighty to be his help and stay, and beseeches the Church to offer up prayer for the blessing of the Lord of the vineyard upon his labors for Jesus' sake."
W. A. L.

Anna vid, Wa. 21de Juli, 1905
Kjære Herold!

Det kunde måske ikke være noget andet for at se dig i det store hus, som du jeg havde nogle år tilbage, det jeg afsender min hilsning for blodet.

Om end, jeg er nu det samme (svæger du, og nu skal jeg se dig det efter).

Om end jeg er nu det samme (svæger du, og nu skal jeg se dig det efter).

Den er en liden, men dog ganske trykkelig og med en del af det om trent 1200, og har, lig mange andre steder, haft sin boom tid, som det er, men nu går alt sin jevne gang fremad.

Om end jeg er nu det samme (svæger du, og nu skal jeg se dig det efter).

En mand der kommer til af sin "part", med jøder (Hdt over en eller en udsættelse af lidt over 5000, og mange andre gjorde næsten lige så godt).

Godt og svært det har vi en overfølelse af, men jeg eller torbenstrømme (Hdt over en eller en udsættelse af lidt over 5000, og mange andre gjorde næsten lige så godt).

Heden, om den kun er en notiss som i det store hus som du jeg havde nogle år tilbage, det jeg afsender min hilsning for blodet.

Hermed en venlig hilsning.
F. r. [et. l. f.]

Kalighat i Calcutta, Indien.

„Dette hindutempel er det gamle, jeg hender,“ siger en af Benarna-søstrene. „Miss M. og jeg kom just ind, da af gudstjenesten var på sit højeste. Presterne frembar netop offer, og folket massen kaldte sig næjagtig ind for dem. Dette er Kallis tempel, den første gudstjeneste for syddens og kalite, som for aldrig blev værdig frem uden ved men, næstefteringer.“

„Den engelske regering har skabt den Kallis øje, men endnu striger hun efter blod, siger presterne, som nu sjældent hende gleder. Jeg blev dybt rørt ved at se disse stakkars mennesker stå der, som hver holdt i håbet af en østet i hånden, mens enkelte udledt bekræfter på "offeret" som man kan kalde den.“

„Kall, i om trent legemsstærkeligt, i et lidet mands værelse, som var bygget i ætlig for hendes blide og banded en del af templet. Her kunde man neppe skjede noget; men efter at man blev lidt mere vant til markedet, som man den "guldne tungs" ikke frem fra i hendes gyldne mund og hendes "flamme" tredje sig. Blodet blev det aldeles sort og jafstet med blomster og transe.“

„Stort flertal af mennesker transe sig som for at ude hende sin dybelse. Da jeg saa dem kalde på dem for dette blide og indertlig anraade det, blide vil hjerter. Vi havde ment, at hendes dybelse var om trent uddød, men det er ikke tilfældet. . . . Det kan ikke beskrive den gyldige af gudstjeneste i hint tempel for Kall. . . .“

„Der løber, en af presterne, fortæller os, at Kallis (som ogsaa er tyvenes afgud) var den samme som Kallis. Du kan være vis på, at evangeliet blev prøvet for ham, lige der i Kallis tempel. Det vil med blodet blide sig for at se det tempel, var det med sorg i hjertet, og dog hvor taknemligt vi var for, at Jesus Kristus har gjort os fri.“

(Efter T. J. Lutheran.)

Edv. Isaksen,

den eneste norske uhrmager i byen, 1102 Tacoma Ave., samme butik som Lien's Pharmacy, et pent udvalg af ure for salg.

Fra Norge.
De norske prester

og den norske kirke i sin helhed saar i denne tid have mange onde ved fra de svenske prester, fordi man ikke har vidnet mod den norske regering og stotning af beslutninger. Hofpredikant Henman og hans blad, det Norske "Det Land", har rettet voldsomme beskyldninger mod nordmændene som "oprørere", "revolutionister", "edbrudere", og det siges omtrent ligefrem, at Gud viskelig holder med svenskerne, og det vilde være en ham velbehagelig gjerning, om man ved krig tvang Norge til lydighed mod kongen og Sverige. Som regel har man i Norge holdt sig velgjørende set for sigt østjændet, som nu er saa paatageligt i de svenske kredse overfor Norge. Og de norske prester har hventen prædikaet politisk eller højet til krig; de har kun lovet bøiet sig for "den historiske nødvendighed". Men de har dog fundet at burde forsøge sig mod de grovste beskaadninger. "Lutherisk Kirkeorden", "Forfædre og Kultur" og "Menighedsforbundet" giver alle en rebogjærelse for begivenhedernes gang, set fra Norges side, og de er alle enige i hovedsagen: Det er ikke nordmændenes skyld, men det er kongens og svenskerne.

Stiftsprovst Gustav Jensen skriver bl. a.

"Som mange andre ønsked ogsaa jeg saa længe som muligt at holde den unionen, haade af historiske grunde, ja nær i slegt med det kristelige, og for forsvarets skyld. Vistnok kunde man, efter hvad der er set fra vort frændefolks regjeringsside (sjænnem Øststrøm) forudsæ, at det rimeligst vilde være med en opløsning af unionen. Men forsøgenes og mulighederne tid rar dog ikke, saavidt jeg kunde forstaa, afgjættelig til ende. Og ialtsid var det at haabe, at den opløsning af unionen, som det alligevel sandsynligvis vilde komme til, kunde ske paa en lempeligere maade og med større forsaaelse fra begge folks side.

I disse mine tanker har 7de juni indet forandret. Jeg mener fremdeles, at det havde været bedre, om Norge, skjønt det i en vis forstand længe har været saalædig, haade vist større taalmodi, lyd og gaat forsøgenes og mulighederne vel helt til ende. Og jeg mener, at det i dybeste forstand ogsaa vilde været det rigtigste, om det end

maatte vilde have sine større smertur med sig.

Men ligejaa vist finder jeg, at afgjærelsen af 7de juni holder paa en væsentlig ret. Ellers kunde en prest heller ikke uden at sige til hi laant sit mund til den i Herrens hånd.

Der er ikke tvil om, at denne afgjærelse var en fædrelandstærligheds afgjærelse, til Bæren om Norges øre og fremtid, og det var ikke mange norsk hjertter, som den ikke bragte til at handle hurtigere. Desuden var det klogt handlet, og til klogkaben rar føle hensigtsfuldhed. Og det var raadsaart og beslutningsdygtigt handlet; er mængde fremtidige vanskeligheder, som der maatte eller rimeligvis ikke vilde været nogen udgang af, blev med en gang afsaarne.

Men indet af dette kunde dog for kristne mennesker hi afgjærelse vægt. De vilte kun komme til ro, hvis de efter samvittighedsfuld overvejelse fandt, at 7de juni afgjærelse vilde paa en væsentlig ret.

For min del syntes jeg rigtigst, at Rottingsrådets handgjærelse til det norske folk ikke gav noget meget kraftigt udtryk for d. n. væsentlige ret, og jeg maatte tilstaa, at det ikke var med igjærdelig glæde jeg læste den op i kirken sidste påskestedag. Den forekom mig for meget at dvæle ved den gunstige leilighed, som tilstodt blev grebet og med kraft og klogskab benyttet, for libet vel selve den store sag som ligger bagved for.

Thi hvis Norge er et frit og selvstændigt rige, i enhver maade uafhængig i folketal, jevnbygdet med Sverige, maatte det ha ret til at løse en union, inden hvilken det altid paany handlet sig til et underordnet lydighedstilstand. Det maatte ha ret der til, om det end fra først af skulde ske ensidigt.

I 90 aar har det, som det vilde sig, ligget til grund for den ledende opfatning hos vort frændefolk, at Norge egentlig er et Sverige underordnet folk. I tilfældigheden tilstodt et erobret land. Vi har aldrig anerkjendt det, der grundlos antogjæder det ikke; unionenslemmerne anerkjender det ikke, og hi: var saaledes i ved altid bedre, at det ikke er til. Man kunde se paa talen om uafhængighed, revolution og oprør, hvis det er et lilly var et lydige eller en pronk. Men hvis det er et frit og selvstændigt rige og mere og mere ved, hvad det vil si, maatte det indse med det ret til at

H. E. Anderson John Holleque
Palace Hardware Co
Headquarters for builders' hardware, mechanics tools, lawnmowers, hose, pumps, building paper, screen doors etc.
We are closing out our paints — good ready-mixed paint at \$1.35 pr. gal. It will pay you to call and see us when in need of anything in our line.
1508 Jefferson Ave Tacoma Wash
Tel: Main 151

A. S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Plumbings, Gashes
and Doors.
1309 PACIFIC AVENUE.
TELEPHONE John 2041 Tacoma Wash

CARL WILLIAMS A. BERGGREN.
Tacoma Clothing CO.
Scandinavian Klædehandel. Mænds og Gutteres
Klæder, Underbøi, Hatte og Sko
10 Procent Afslag til Studenter
Et stort Udvalg — Lave Priser.
1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

PHOTOGRAPHS
Aaberg
First Class Photos. All
Work Warranted.
1322 Pac. Ave.—Tacoma
"Logis"
i Parkland kan sees hos
Post. Stattebl.

DR. J. L. RYNNING,
FRENCH BLOCK, CORNER OF
18TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.
TEL: OFFICE BLACK 2007.
RES. SUBURBAN 41.
TACOMA. WASH

Løse en forbladet, hvor det er sig, at det ikke kan ses den iv' forbieltesse lodet. Fortsætt.

Tilfalg.
En eiendom i Parkland, bestaaende af hus, bær, god brønd og to lotter, samt en halv mil fra Parkland, 8 acres land, alt indfencet. Alt dette sælges paa gode vilkaar og rimelige priser. Man kvenvande sig til
A. A. Fangarud eller Pacific Herold.

For salg i Silverton, Oregon.
Paa grund af forfættelse fra Silverton til Santa Barbara, Cal., vil jeg nu sælge min frugthave — væsentlig prunedrue — med beboelselidighed, tørskud, skoldbygninger og alt tilbehør for rimelig og gangbare eiendomspriser her fra stedet. For nærmere underretning henvende man sig til underlegnede.
Men. A. Pedersen
Silvontor, Ore.

NORSKE HOFMANDSORAADER

Naftadraabor, Slagvand, Riga Balsam etc., Hesseiroth's Svenske Jeravn, Lion's Beef, Iron and Wine samt den fænesto Lofoten Torskelevertran kan erholdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu og Nøisgtighed.

Lien's Pharmacy

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
Fri Lovorlag
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP
Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

• • E. O. Erickson • •
Notary Public

Udfærdiger Ejendoms Kontrakter osv.
Parkland, - Wash.

R E Anderson & Co
Real Estate
Mortgage Loans
Fire Insurance
Rental Agents
117 ELEVENTH ST
TACOMA • • WASH

Printing

All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1018 A St., Tacoma Phone Main 432

Oil Seals.

100 cent, en del indføds med hø, en del hø, resten prærie med stunderbe vand, 1 1/2 mil fra Portland. For nærmere underretning henvende man sig til D. & G. Storvick, Portland, Wa.

PAC. LUTH. ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

gør ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et kristeligt grundlag og faa dem bygget op til et nyttigt virke i livet. Bemyndelsen gaar ud fra at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa bekvemhederne, naar det gjælder at ansætte lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan hente nytte. Skolen har nu otte fast ansatte lærere, alle med flere aars erfaring. I de 11 aar skolen har varet, har den vokset sig ind i forstæderne herude, og har faaet den høje anerkendelse end nogen lignende anstalt paa Pacifickysten til at sætte sig ind i, hvilede den i kombination med amerikanske befolkning herude stiller til en skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder fæd forskellige kurser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et kursus i haandarbejde, og et ekstra kursus for nykommer, og et kursus i madlavning og husholdsaagter.

Skvad det koster. Skolepenge, bøger, logis, og bøger for ni maanedes brøbet sig til omkring \$150.00. Bestemmelserne begynder den 12de September 1905. Skriv efter katalog.

Adresse: R 3 Hong,
Parkland, Wash.

We will sell you
Reliable Bicycles
fully guaranteed for \$25.
The Excelsior Standard,
made of cold drawn steel
tubing, beautiful finish, fa-
mous guaranteed tires.
For cash or on easy week-
ly or month'y payments.

Fuller - Knatvold Co., Inc.
Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH.

H. N. Richmond Paper Co.
BUILDING PAPER OF ALL KINDS
1728-1730 Pacific Ave.,
TACOMA, WASH.

When in need
Of Painting Paperhang-
ing or Calsonining, call on
B. Benson, Parkland Wash.

Bekjendtgjærelse.

Gudstjenester.

Pastor. Stattebøls Indb.

Quartermester (Balkon) 8te aug. kl. 11
Song Branch 13de aug. kl. 11.
Ostaka 20de aug. kl. 10.30.
Bryllup 27de aug. kl. 11.

Seattle.

Zimmann's lutherske Kirke af den norske Synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union Car.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8.

J. A. Stub, Pastor
1626 Minor Ave. Tel: Main 7783

Spokane, Wash.

Gudstjeneste ved past. O. W. Holden i Skolehuset bagved den tyeste kirke paa hjørnet af Division & 3rd.

Hver søndag formiddag kl. 11 og hver torsdag aften kl. 8.

Søndags skole kl. 10 formid.

Torsdags skole kl. 10 formid.

kvindeforenings møder hver to uger, torsdag eftermiddag kl. 2.

Biforenings møder den fjerde tirsdag i hver maaned.

Alle er indbudte til vore gudstjenester.

Pacific Districts Prester

Classen J. 107 175 Redford Bn.
Borup, V. Gustaf, Cal., cor. N & Pratt St
Hjerte, H. O. Cor. 19th & Donovan Str.
Bellingham, Wash.
Gjefsen M. H. 125 State Street
Ballard Bn
Gastner, F. R. W.
628-26th Str., S. Oakland, Cal.
Dale, J. O., Silvana, Wash.
John E. G. 2000 Lombard Ave, Everett, Wa
Grønberg O. 1603 Howard St.
San Francisco, Cal.
Jogost, O. 435 East 10th Street,
Phone: Scott 2133. Portland, Ore.
Jarlud, S., Parkland, Wash.
Johansen, O. G., Genesee, Idaho.
Golden, O. W., W. 6. 1st Ave.,
Spokane, Wash.
Johansen, J. 304 J Str. Jerome, Cal.
Jensen, H. H. 2100 Edline St.,
Oakland, Cal.
Nielsen, G. J. O. Hayward, Cal., Fer 8
Ordal, O. J. 1016 Gladstone
Phone: Red 711 Fellingham, Wash.
Pedersen, N. Silveston, Oregon.
Stub, J. W., 1626 Minor Ave. Seattle, Wa
Sperati, G. W. 1605 So. 8 Str. Tacoma,
Wash.
Stattebø O. Parkland, Wash.
Svensen, J. W. 1834 Lewis St
Knoxia, Ore.
Stenrud, E. W. 3446 18th Str.
San Francisco, Cal.
Tjernagel, J. W. Stanwood, Wash.

Fra Parkland og andre kanter

— Behøver man en lærerinde for religionsskolen, saa sig man det til Herold.

— G. Grundesen fra Decorah, Ia., der ogsaa er paa en rundreise til kysten, var en tid i forrige og i denne uge onkel og tante Greibroks gjest her.

— G. O. Hauge fra Albert Lea, Minn., saa forleden indom til Parkland og saa ogsaa Herold et venligt besøg.

— Mrs. Krudson fra Eau Claire, Wis., gjæster fortiden mrs. Bakkum. De frisker op gamle minder fra de tider, da ogsaa Bakkums bodde i Eau Claire.

— Snedkermester Sinland skynder sig alt, han kan, med at færdig bygningen for de nygifte.

— Mrs. J. M. Bakke fra Valley City, N. Dak., har været her paa kysten en tid og har — lig mange andre — båret udstillingen i Portland. Med det samme var hun ogsaa saa venlig at gjøre en afstikker til Parkland for at hilse paa slige gamle venner og bekjendte som mr. og mrs. O. Eide, der siger: tak for besøget og lykkelig hjemreise!

— Ungdomsforeningen samles førstkommande søndag — 6te august — sedvanlig tid paa eftermiddagen i kirkeparken med mr. Oscar Wennberg som vert.

— Prof. Aaberg er flyttet fra Glenwood, Minn., til Seattle, hvor han skal være lærer paa byens højskole. Han saa forleden prof. Xavier et vennebesøg. Vi ønsker ham velkommen til kysten — og saa når far og mor i Roy!

— Mr. og mrs. Losnes havde ikke længe siden besøg af en, som var en beundrer af deres bringebærhave og noksaa "fremragende", da han fik bringebær og søds fremsat for sig. Gjesten takket for sig og gik.

— Miss Ettie Kraabel fra Horse Heaven ser hjemmest til mor og søster i disse dage.

— Efter en feriereise til østen, er professor Hageness atter hjemme. Professoren bragte ogsaa sin gamle mor med sig til Parkland.

Man vil merke sig, at akademiet høsttermin her begynder den 12te September.

— Pastor J. Bergh skal nu være reist til Luther hospital i St. Paul, Minn., og skal være meget daarlig.

— Forleden var Christen Losnes i Seattle — bror af Chr. Losnes i Parkland — nær ved at bli dræbt; mens han laa under en jernbanerogn for at reparere den, kom en anden vogn farende mod den vogn, han laa under, saa han fik et voldsomt stød i hovedet. Han kan staa det over; men det er tvilsomt, om han nogensinde blir sterk igjen. Stødet forårsagede et stort blodtab, og lægen mener, at hvis der ikke havde rundt saa meget blod af hans saar, saa havde han neppe staat det. Chr. L.

— Prof. J. M. Peterson af Grand Forks, N. D., skal foreta sig en tur til Europa. Herold ønsker professoren en fornøielig, lærerig tur og velkommen tilbage.

— Atter flytter en østens søn, som missionær, til vor kyst. Kand. teol. S. B. Hustvedt af Decorah, Iowa, er kaldt og allerede flyttet til Oakland, Cal. Vi ønsker ham velkommen til vestkystens store høst. Paa et andet sted i dette nr. berettes der om hans ordination.

— Pastor Söranson er flyttet fra sit gamle kald til Astoria, Ore., som Holdens eftermand.

— Mrs. Sperati, der fortiden med familie opholder sig paa det skønne Olalla, var forleden paa en snar forretningsvisit til Parkland.

— Den 25de juli var en del af kystens præster og nogle fra andre samlet i pastor Christensens kirke for at samtale om vor skole, akademiet i Parkland.

— Der fortælles, at Frederick W. Smith, sønnesøn af Josef

Smith, grundlæggeren af mormonismen, og en søn af Josef Smith, som nu er lederen for mormonkirken, holder paa at fæse mormonerne tilbage til deres første standpunkt, hvad læren angaar.

Han har skrevet et saebent brev til mormonerne i Utah, hvori han fremholder, at de bør opgi polygami, handel som kirke og indgrib i landets politik.

Hare dette vilde være et langt skridt fremad.

— I London er der fortiden 7 apoteker for fattige folk. Hvert af disse apoteker omtrent 2000 patienter. Hverlig stiller disse apoteker med omtrent 500. Der skal nu være en savvittig i Storbritanien for hver 276 indbyggere, og antallet stiger stadigt. Sjandhed et liberalt tegn.

— Naar man i øvnthrene ofte læser om drager og t-ald, som "lugter tilfjænt blod", som de altid er i søgen efter, saa har disse ting identisk en rod i stiftigheden. Dragerne er sandt nok ganske rimelig fortidens jaurier (virsaurier, perodaktuler o.s.), og menneskeædere har der jo altid været i verden.

— Saaledes blev en ung i Ungern 20 fignere arresteret. De blev kaldet for et møde og ad barn. Bændens hænding siges at ha foretaget 18. Det ligger det nær at mislades "troldene". Disse fignere eller tætre lever nok mangesteds endnu i det dybeste hedenland.

— Sidste onsdag — 2den ds. var et begrænset antal mænd paa indbydelse samlet ved mr. og mrs. G. D. Ericksons hyggelige bolig, særlig for at hilse paa vor kongesmand, Francis Gushman, og tilbringe en stund af tveiden sammen med ham. Mr. Gushman er en middelaldrende mand af ungdommeligt udseende, har et let, elastisk legeme, en ligefrem og betagelig optræden, og man faar det indtryk af ham, at der bor en betragtning om i en sund hjerne og en mand der taler bevoilge ord. Efter aftens brugte verten camera paa sig. De røgende lænede derpaa sine sigter, bad godnat til vertinden med mor og tre søstre, ledsagede gæsten til sporsøjnen og trøttede endnu engang hændten til afsted efter et mindesværdigt sammenstod paa Quaf-

land. T. L. Mr. Gushman for besøget, velkommen igjen!

— Synodensmenigheden i Everett holder fast; for ikke længe siden optoges der 20 nye medlemmer. Den her ogsaa maatte paa at begynde med menighedsstole hof.

— Pastor A. Sebergen er fortiden i Santa Barbara, men endnu kan mildertidig, da han først til høsten tilkøtter sit nye felt.

— Huset Hill lutherske menighed ved Redmond havde den 6te søndag efter Tris. konfirmationsgudstjeneste. Emil Amundsen, Harald Stensland og Louise Larsen blev konfirmerede. Mange venner fra hjem og nær var samlede. Menigheden staa i forbindelse med 3000 menighed i Sallard. I dette prestefald har der var været ialt 30 konfirmerede, 17 saa nok og 18 paa vej.

— Mr. W. Olsen, Oakland, Cal., sender alle Parkland venner og Herold sin bedste hilsen.

— En velvillig læser af Herold skriver fra Crookton, Minn.: "Hvad skal mit sundhedslykke; nu man ja, endelig bileren. Af mange grunde kan jeg ikke la dig opføre med mine venlige hel."

— Søndag den 9de juli ble fundet. Prof. R. H. Passberg ordineret som arbejds pastor G. Jensen eftermand i embedet. Den høitidelige hænding udført af formand, pastor Torgersen, assistent af St. S. H. og J. B. Lorrison, prof. G. H. Hæfeth, R. Sebergen og G. C. Allen. Som stolemand var den nye pastoren til erstatning. Den velvillige og formere den til sit anses mere og vil frelse for hans felt og dem, der hertefter skal være dem.

— I Hotel i Portland Townsite for sig. Man hævende sig til Pacific Herold.

Godt logis!

— 25 cts. for natten — ved at henvende sig til pastor Hagoes 125 East 10th St. Portland, Ore. Phone: Scott 2138.

Abonner paa

Pacific Herold.